Sex, sexuality, and Christians, Spiritual; 1 of 4
Seks, seksualiteit en christenen, Geestelijk; 1 van 4

Hallo allemaal,
Iedereen die weet hoe ik de Bijbel bestudeer, weet dat voor mij de context alles is. Er kan zeker veel opgestoken worden uit een oppervlakkige lezing van een passage, maar een groter begrip ontstaat wanneer we het in zijn historische en culturele context plaatsen.

Een voorbeeld daarvan is 1Samuël 24:3-5, waarin David koning Saul in de grot besluipt en hem de zoom van zijn mantel afsnijdt; maar zijn hart overtuigt hem daarvan en brengt hem ertoe zich te verontschuldigen. Als we dit gedeelte lezen zonder cultureel besef ervan, is zeker voldoende om het tedere hart van David te zien, maar er is meer.

De gewoonte van die tijd, en tot op de dag van vandaag bij sommige orthodox-joodse begrafenissen, is om de zoom van het kleed van een dode af te knippen bij zijn begrafenis. De kwastjes en de zoom stonden voor het Woord van God, en de ceremonie van het afknippen van de zoom is een symbolische vrijlating door geliefden, om hun overleden geliefde te vertellen dat ze niet langer aan de aarde gebonden zijn aan Gods Woord, ze zijn vrij van de wet.

Toen David de zoom van het kleed van koning Saul afsneed, zei hij feitelijk tegen hem: "Je bent ten dode opgeschreven", en wilde hem daarmee duidelijk laten weten dat God hem had uitgekozen om Saul te vervangen, die op geleende tijd leefde. Dat geeft een diepere mening aan die korte passage, is het niet? Het is niet onvolledig zonder die culturele en historische informatie, het krijgt alleen meer diepte.

Zo is het ook met het begrip en de leer van het vroege Christendom over seksualiteit. We kunnen lezen over Adam en Eva en hoe die twee één vlees zullen worden en een zeker begrip daarover krijgen, maar er is meer. We kunnen Paulus' woorden over het huwelijk en zelfs over seksuele relaties lezen en een oppervlakkig begrip krijgen dat betekenis heeft, maar wanneer we het NT plaatsen in de cultuur van die tijd, en de grotere Joodse cultuur waarin Paulus was opgegroeid, krijgen we een veel grotere diepte.

Hoe het allemaal begon
Genesis 2:15-24 is het eerste detail over de mens en zijn relatie tot zijn Schepper en zijn echtgeno(o)t(e), en het seksuele aspect van hun relatie.

In v18-20 wordt ons verteld dat de Here God in Zichzelf zei dat het niet goed was voor Adam om alleen te zijn. Maar de Here God zei er niets over tegen Adam. Adam echter zou zelf tot die conclusie moeten komen. Om dit proces te helpen, liet de Here God alle dieren aan Adam voorbijgaan, zodat hij ze een naam kon geven.

Ik hoorde een Rabbi vertellen dat het benoemen van de dieren pas gebeurde toen Adam hun aard leerde kennen, en waar ze pasten in de schepping. Adam zag niet alleen de dieren, hij leerde hun aard kennen, hun plaats in de dierenwereld, enzovoort.

In feite vertelt de Joodse geschiedschrijver Josephus ons dat Adam, Seth en Henoch door de Here God, hun Schepper, een perfect begrip kregen van de hele aarde, de sterren en het universum, en hoe alles samenwerkt. Adam zag niet alleen een dier en bedacht er een naam voor, de naam werd gegeven na volledig begrip te hebben gekregen van zijn plaats in de natuurlijke orde.

Josephus schrijft ook dat de dieren toen al konden praten, dat Adam hun gedachten en gevoelens begreep. Ik geloof dat Josephus woorden van kennis beschreef, dat Adam door

de Geest de gedachten en gevoelens van de dieren kende, want ik heb hetzelfde ervaren met dieren en huisdieren tijdens mijn 'rondreis' door de hemel.

Pas nadat hij de namen van alle dieren had genoemd, besefte Adam dat zij allemaal partners hadden, mannetjes en vrouwtjes, maar hij had er geen. Pas toen werd ons verteld dat de Here God een diepe slaap op Adam liet vallen; Hij nam een deel van zijn lichaam, een rib, om het lichaam van Eva te vormen en haar te scheppen.

Wie schiep hen? Christus en de gemeente
Een regel van Bijbelse interpretatie is dat we het Oude Testament begrijpen door de ogen van het Nieuwe Testament. Paulus schreef in Efeziërs 5:25-32 dat de huwelijksband tussen man en vrouw een beeld is van de band tussen Christus en de gemeente. Dit maakt de seksuele daad tussen man en vrouw geestelijk, mystiek, verbonden met de schepping en het grotere universum.

In Genesis 1:26 wordt ons gezegd: "God zeide: Laat ons mensen maken naar ons beeld, naar onze gelijkenis", en het woord ‘ons’ is het woord "Elohim" of goden. Vader, Zoon, Heilige Geest. Maar in hoofdstuk 2 is er Iemand die uit de Elohim (Vader, Zoon, Geest) treedt om persoonlijk betrokken te raken bij de schepping van de mens. Hij wordt geïdentificeerd als de Here God of Jehovah Elohim.

De Here God wordt in Genesis en Exodus gezien als Degene die de mens schiep en in zijn lichaam van klei ademde om het tot een mens van vlees te maken. Hij verscheen aan Abraham en Sara. Hij wordt gezien door andere OT profeten. En wat ons punt betreft, Hij wordt geïdentificeerd als Degene die tot Mozes sprak uit de brandende braamstruik.

In Exodus 3:14-15 heeft Mozes de ervaring van de brandende braamstruik. De Heer verscheen aan hem en identificeerde Zichzelf als "IK BEN die IK BEN; daarom zul je de kinderen van Israël vertellen dat IK BEN mij naar jou gezonden heeft." En God zei tegen Mozes: "Jij zult tegen de kinderen van Israël zeggen dat de Here God (Jehovah Elohim) van Abraham, de God van Izaäk, de God van Jakob, mij naar jou heeft gezonden..."

We zien dat de Here God de IK BEN is. Toen Jezus in Johannes 8:54-59 aan de godsdienstige leiders verklaarde dat Abraham zich verheugde over zijn komst, en dat Hij Abraham kende, voegde Hij eraan toe: "Eer Abraham was, was IK BEN." Zij begrepen onmiddellijk dat Jezus beweerde dat Hij degene was die tot Mozes had gesproken uit de brandende braamstruik, en aan Abraham was verschenen, en dat Hij Degene was geweest in de hof van Eden - dus namen zij stenen op om Hem wegens godslastering te doden. Maar Hij 'verborg Zichzelf' en wandelde door hun midden.

Maak de verbinding
Jezus gaf ook aan dat Zijn naam IK BEN is, in Johannes 18:5-6 toen zij kwamen om Hem te arresteren, zeggende: "Ik heb u gezegd, IK BEN, laat nu de anderen gaan. En toen Hij gezegd had: 'IK BEN', werden zij allen achteruit bewogen en vielen op de grond."

Hij beweerde ook de IK BEN te zijn in Mattheüs 14:27-28 toen de discipelen Hem op het water zagen lopen: "Heb moed, IK BEN, wees nu niet meer bang. Toen antwoordde Petrus en zei: "Heer, als U (de IK BEN) bent, beveel mij dan op het water tot U te komen lopen." (Het ging er niet om of Hij een geest was of niet, het ging erom dat Hij beweerde de IK BEN te zijn)

Wij kunnen de betrokkenheid van onze Heer met de mens uit deze verklaringen herleiden. Hij was de vleesgeworden IK BEN, die eerder aan Mozes verscheen in de brandende braamstruik, aan Abraham in Genesis 18 en 15, en met Adam en zijn vrouw wandelde in de

Hof. Jehovah Elohim noemde Zichzelf IK BEN in Exodus 3:14-15, Degene die Adam en Eva maakte.

Wanneer Paulus spreekt over Christus en de gemeente, is er een directe verwijzing naar de Here God, onze Heer, die de mens en zijn vrouw maakte en hen in de Hof van Eden vertelde dat zij één vlees zouden worden. Dit verbindt de daad van seks tussen man en vrouw direct met de schepping, met Christus en de gemeente, mystiek. Of het nu voor het plezier is of voor de voortplanting, de seksuele verbintenis van man en vrouw is geestelijk en direct verbonden met het grotere universum waarin de mens geschapen werd.

Elke plant, elk dier, werd geschapen om zich voort te planten. De hogere dieren werden mannelijk en vrouwelijk gemaakt. Adam en Eva waren zozeer één, dat Eva haar naam pas kreeg NADAT zij gezondigd hadden. Genesis 5:2 zegt ons: "Hij noemde hun naam Adam op de dag dat zij geschapen werden."

Zij waren één. Toen Christus, de Here God riep: "Adam, waar ben je?" kwamen zowel Adam als zijn vrouw, want zij werden Adam genoemd. Eva werd geschapen op de manier waarop wij cellen zien delen onder een microscoop - de Here God nam letterlijk de rib van de man en begon cellen te vermenigvuldigen in de verschillende lichaamsdelen, totdat een volledig gevormde vrouw was geschapen. Zij waren één, gemaakt van hetzelfde materiaal, maar toch individueel, met elk een geest en een ziel.

Dit mystieke, met de schepping verbonden element van seksualiteit, is in de gemeente verloren gegaan. We zien er een glimp van als Paulus schrijft over man en vrouw en "ik spreek over Christus en de gemeente", en ons denken sluit zich af, is niet in staat om de mystieke elementen van Bijbelse seksualiteit te begrijpen.

Daarom beginnen we deze serie gebaseerd op het feit wat in onze moderne wereld verloren is gegaan; de daad van seks tussen man en vrouw is de fysieke bevestiging en verzekering van een diepere genade en liefde in hun harten, als een type van Christus en de gemeente. Allereerst, toen zij naakt voor hun Schepper stonden, Degene die op een dag mens zou worden om te sterven voor de zonde van de wereld. Maar hier, in het begin van het verhaal van de mens, wordt seks in zijn juiste context begrepen. Mystiek, een type van de vereniging tussen God en de mens, en sprekend over de plaats van de mens in de schepping als Gods hoogste en beste schepping.

We zullen daar volgende week mee verder gaan.
Tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org en email me op john@cwowi.org

Sex, Sexuality, and Christians, The Roman world; 2 of 4
Seks, seksualiteit en christenen, De Romeinse wereld; 2 van 4

Hallo allemaal,
Vorige week deelde ik hoe de Bijbel leert dat de fysieke eenheid van man en vrouw een type is van de eenheid van Christus en de gemeente. Vandaag zullen we die uitspraak plaatsen in de cultuur van de Romeinse samenleving in de eerste eeuw.

Als kinderen geleerd zou worden hoe de vereniging van man en vrouw meer is dan een handeling op dierlijk niveau, maar een geestelijk en mystiek type van Christus en de gemeente, dan zouden zij context en antwoorden voor zichzelf hebben wanneer zij geconfronteerd worden met de aanval van een geseksualiseerde samenleving. Zij zouden anderen zoeken die de geheimen van Christus begrijpen en weten hoe een door de Geest

vervuld huwelijk er uit ziet. De huidige popcultuur in de VS lijkt op de Romeinse wereld, omdat we opnieuw een soort heidens denkbeeld over seks meemaken:

Seks in de Romeinse wereld
In de Romeinse samenleving hadden ze geen woorden voor heteroseksueel en homoseksueel. Volwassen mannen konden seksuele relaties hebben met beide seksen, tieners inbegrepen. Vrouwelijke seksualiteit uit die tijd is niet goed gedocumenteerd, maar er is pornografische kunst gevonden op de muren van Romeinse huizen waarop soortgelijk gedrag van vrouwen en mannen te zien is, zelfs in groepen. Fallussymbolen maakten deel uit van het dagelijks leven, van bordelen tot muurkunst en beeldhouwwerk, zelfs op eetborden. Fallussymbolen waren 'geluksbrengers' die op straat werden verkocht. Ze versierden zelfs de buitenkant van broodovens en muren langs straten en in huizen. Ze hingen boven de deur... de geluksbrenger van de Romeinse wereld. Seks en afbeeldingen van seks bombardeerden de mensen overal.

Prostitutie was in het hele rijk legaal en gebruikelijk. Getrouwd zijn betekende niet trouw zijn aan elkaar, want het was gebruikelijk om minnaressen te hebben en seks met beide seksen als er offers werden gebracht aan de goden of godinnen.

Dat is waar de liberale agenda van vandaag ons heen zou willen leiden. Aan de oppervlakte roepen ze "vrijheid" en "alles mag" en "dit is wie ik voel dat ik ben" of "met wie ik mij identificeer". Maar hier is een waarheid: het fysieke kan alleen het fysieke bedienen, het mentale kan alleen het mentale bedienen en het geestelijke kan alleen het geestelijke bedienen.

Mensen geven zich over aan allerlei lichamelijke activiteiten in de hoop die geestelijke leegte van binnen te vullen. Maar geen enkele fysieke inspanning kan de geestelijke mens bereiken. Het ooit misbruikte kind, nu een tiener of volwassene, zoekt seksuele partner na seksuele partner in de hoop dat de volgende 'de ware' zal zijn, om die leegte van binnen te vullen.

Mensen zoeken onderwijs, lessen in psychologie, sociologie, geavanceerde graden, op zoek naar die ene belangrijke waarheid die de leegte van binnen zal vullen of zal verklaren wie en waarom ze zijn. Mensen zoeken ook geestelijke oplossingen uit vele bronnen, elk waarvan ze hopen dat het de leegte binnenin zal vullen.

Lichamelijke vervulling kan de geestelijke mens niet bereiken. Het vullen van het verstand met kennis kan de geestelijke mens niet bereiken. Spirituele inspanningen buiten Christus kunnen die leegte van de geest niet vullen - we zijn door God geschapen en alleen Hij kan ons vullen, van geest naar ziel naar lichaam.

Paulus presenteerde vrijheid, veiligheid
De Joodse en Christelijke waarden die onderwezen werden onder de Grieken en Romeinen van die tijd waren heel verschillend. Het Jodendom en het christendom leerden, zoals eerder gezegd, dat de verbintenis van man en vrouw geestelijk was, deel van de scheppingsorde, en mystiek als een type van eenheid met Christus. Trouw aan de echtgenoot was een nieuw concept voor de Romeinse wereld.

Voor de Romeinse of Griekse vrouw betekende de leer van Paulus vrijheid. Vandaag de dag ziet de wereld Bijbelse waarden als beperkend. Paulus' instructies in Efeziërs 5:21-32 waren niets minder dan revolutionair. Onderwerp je aan elkaar, gelijkwaardig, wederzijds. Haar man moest haar behandelen zoals hij zijn eigen lichaam zou behandelen. Die uitspraak alleen al, in de context van seksuele vrijheid voor mannen om relaties te hebben met iedereen van elke leeftijd die ze maar wilden, was precies het tegenovergestelde van de Romeinse cultuur. Mannen en vrouwen die tot Christus kwamen, vonden grote vrijheid in hun huwelijk,

trouw, samengroeiend als mens en ook in Christus, trouw en vrij om hun echtgenoot in alle opzichten volledig en diepgaand te kennen. Het evangelie was bevrijdend voor hen. Het definieerde hun doel, vanuit het voorbeeld van de schepping, wie zij konden zijn met hun Schepper, individueel en binnen het huwelijk, dat Hijzelf had uitgevonden toen Hij Eva naar Adam bracht.

Paulus en Petrus vertelden de echtgenoten de vrouwen te behandelen zoals zij zichzelf behandelen. Petrus zei in 1Petrus 3:7 de vrouw "eer toe te kennen" en teder van hart te zijn jegens haar. Voor een Romeinse vrouw was dit een verademing! Dit gaf kracht. Bevrijdend. Niet langer slechts objecten van seksueel genot met weinig inspraak in de zaak; Christus gaf hen eer, respect, als een gelijkwaardige partner in het huwelijk. Paulus zei dat de man zijn vrouw moet liefhebben zoals Christus dat voor de gemeente heeft gedaan, door zijn leven voor ons op te offeren, en dat een man zijn vrouw ook zo moet behandelen.

Ik las een oud Romeins commentaar uit die tijd waarin werd gezegd dat christelijke vrouwen gemakkelijk te identificeren waren omdat zij niet 2 stappen achter hun man liepen zoals niet-christelijke vrouwen deden; zij liepen zij aan zij met hen.

Het evangelie werd wijd en zijd aanvaard, van gezin tot gezin, voor een groot deel vanwege de christelijke leer van de gelijkheid van man en vrouw en hoe seks een type is van Christus en de gemeente en niet gedegradeerd om alleen maar zelfzuchtige begeerten te vervullen. De herordening van hun begrip van seks binnen de grenzen van het huwelijk veranderde de gezinscultuur en de "sfeer" van het gezin op een manier die de christenen inderdaad zeer uniek maakte.

In de Bijbelse en historische context kunnen we het evangelie niet scheiden van seks. God neemt de niet geredden die leven volgens hun meest basale dierlijke instincten, en verheft hen tot eenheid in Christus, en dat gedemonstreerd binnen een huwelijk waar zij die eenheid van lichaam, ziel en geest beleven. Of ze nu alleenstaand of getrouwd zijn, tiener of volwassen, ze kunnen zien wat God leert. De moderne cultuur heeft het ware Bijbelse begrip van huwelijk en seks zo pervers gemaakt dat het op slavernij lijkt, vooral voor de vrouw, in een poging om seks opnieuw heidens te maken.

Er is nog meer om over na te denken...
In de eerste bladzijden van Genesis zien we de mens Adam in twee wezens, verenigd en één in de Here God hun Schepper. Bedenk dat zij Adam werden genoemd op de dag dat zij geschapen werden, en zij werd pas Eva genoemd nadat de zonde was gekomen. (Genesis 3:20; 5:2)

We zien dat zij de leiding krijgen over een "tuin", wat betekent dat werken ook deel uitmaakte van de goddelijke orde. In de juiste context maakt werken deel uit van Gods plan, dat zowel in ons leven voorziet alsmede ons ook afhankelijk van Hem maakt. Het Joodse gebed voor de maaltijd begint met het erkennen van de God van het universum, onze Schepper, die ons het voedsel, de drank, het brood, enz... verschaft dat wij op het punt staan te nuttigen.

Wij werken voor onszelf en ons gezin, om voor hen te zorgen, zoals Christus ons een thuis verschaft in Zijn 'Tuin', de hemel. De Boom des Levens wordt genoemd als zijnde in de Hof van Eden en ook in de hemel, in de Openbaring 2;7, 22:2, 14 - Eden was het perfecte voorbeeld en laat zien dat de dingen naar een volledige cirkel van voltooiing gaan. Seksuele relaties tussen man en vrouw meteen in het begin, demonstreerden eenheid in Christus in een veilig en geborgen huis, en is een type van ons eeuwige huis en eenheid met Christus.

Door een juist seksueel begrip niet op te nemen als deel van de boodschap van het evangelie, heeft de kerk afstand gedaan van haar verantwoordelijkheid tegenover de wereld, en de wereld is nu de luidste en grootste stem die er is.

We zullen volgende week verder gaan met het vergelijken van de Romeinse wereld met Gods cultuur, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op john@cwowi.org

Sex, Sexuality and Christians, Roman world. #3 of 4
Seks, seksualiteit en christenen, Romeinse wereld. #3 van 4

Hallo allemaal,
Te lezen dat het evangelie en seks zo direct verbonden waren met de evangelieboodschap uit de eerste eeuw is voor velen waarschijnlijk een schok. De meesten realiseerden zich niet hoe geseksualiseerd de Romeinse samenleving was, en hoe de boodschap van Christus zo relevant en anders voor hen was. Vandaag horen we een evangelische boodschap en nooit wordt seks in de juiste scheppingscontex gebracht, het is een 'ik' evangelie, en klinkt zo steriel en hoogdravend. Maar in die tijd was het evangelie praktisch, in elk opzicht revolutionair, zelfs binnendringend in de slaapkamer en het huwelijk. Jezus kon alles veranderen.

Ga terug naar het scheppingsverhaal en begrijp het in zijn context, en realiseer je dan dat Paulus verwees naar dit verband, in Efeziërs 5:21-eind, toen hij zei dat een man en vrouw in Christus zijn als Christus en de gemeente. Hij benoemde seksuele praktijken in bijna elk van zijn brieven, zo geïntegreerd waren seks en de boodschap van het evangelie. Verbazingwekkend.

Vergeleken met de maatschappij
Toen Gods visie op seks werd gepresenteerd aan mensen als de Corinthiërs, Romeinen, Galaten en Efeziërs, was dat revolutionair, een enorme ommekeer van de manier waarop deze (nu voormalige) heidenen waren opgevoed, en het was een tegen-cultuur voor de wereld om hen heen. Dit is een van de redenen waarom Paulus zo vaak zegt: "Vliedt de hoererij". Hij zei echter nooit alleen maar 'stop daarmee', maar wees hen op wie ze nu zijn in Christus. Dat toont ons een oplossing voor onze tijd.

Deze lijst van zonden in 1Corintiërs 6:9 weerspiegelt de cultuur van die tijd: "U weet dat geen onrechtvaardige het koninkrijk van God zal binnengaan. De onrechtvaardigen die ontucht plegen (hoereerders, seks buiten het huwelijk), afgodendienaars zijn (seks met tempelprostituees), overspeligen (die hun echtgenoot ontrouw zijn), verwijfden, schandjongens (homoseksueel/bi), die zichzelf met mensen misbruiken (seksuele perversie)....v11: "En zo waren sommigen van u, maar nu bent u gewassen, nu bent u apart gezet voor God, nu bent u gerechtvaardigd in de naam van de Here Jezus Christus door de Geest van God."

De nadruk: En zo waren sommigen van u. Dit gedeelte somt zonden uit het verleden op en de cultuur waarin zij leefden, maar legt de nadruk op wie zij nu zijn in Christus. Dat is de oplossing - wat doet God nu in jou. Die cultuur in Corinthe was nog steeds om hen heen. Maar ze moesten zich richten op wie ze nu zijn in Christus.

Wees je bewust van je verleden, leer van je verleden - dat is waarom God ons geheugen niet uitwist als we tot Hem komen - zodat we kunnen leren en waarderen en kunnen delen wat Hij voor ons heeft gedaan. Paulus presenteert hier de verheffing van seks tot zijn bedoelde goddelijke doel, orde en plaats in iemands leven als we seksuele zonden uit het verleden achter ons laten om het in de juiste intentie te ervaren. Nu bent u gewassen - u bent wedergeboren. Nu bent u geheiligd - apart gezet voor Gods gebruik. Nu ben je

gerechtvaardigd door Christus door de Geest - gerechtvaardigd betekent niet alleen vrijgesproken van zonde, maar bewezen dat je van God bent, met Hem als onze pleitbezorger. Dat is onze focus.

Iedere Christen is geroepen tot een zekere mate van onthouding
De leer van onthouding voor tieners is slechts een deel van de waarheid. Iedereen is geroepen tot een zekere mate van onthouding. Elke onthouding die een tiener wordt onderwezen moet binnen de grotere context van een leven van discipline en zelfbeheersing worden geplaatst. Paulus noemt man en vrouw onthouding voor een tijd van vasten en gebed, maar ze komen weer samen voordat Satan hen kan verleiden door hun gebrek aan beheersing. (1Corintiërs 7:5)

Onthouding is niet bedoeld om het plezier te verminderen, maar eerder om een reservoir van liefde veilig te stellen voor de juiste persoon, op de juiste manier.

Zelfbeheersing beperkt niet, het beschermt. Wanneer een paar een gelofte aflegt om alle anderen te verlaten en alleen die ander te kennen, beloven zij de integriteit van hun huwelijk te beschermen door zich te onthouden van seksuele relaties met iemand buiten het huwelijk.

Omdat de openbaring van Gods plan voor seksualiteit zo revolutionair en tegendraads was voor de Romeinse wereld, had het binnen 300 jaar na Pinksteren de heidense cultuur van het Rijk omvergeworpen.

Bedenk dat een juist begrip van seksualiteit zo centraal staat in het evangelie, dat een christen die zich van deze waarheden afwendt, ophoudt een christen te zijn met enige betekenis of getuigenis van zijn leven.

Een man en een vrouw onthouden zich van de hierboven genoemde zonden om elkaar trouw te zijn. Een alleenstaande moet zich onthouden totdat hij trouwt. Dat is eigenlijk een grote vrijheid, een doelgerichtheid, een verheffing van de seksuele verbintenis tot een type van Christus en de gemeente in een goddelijke scheppingsorde. Als iemand wil dat zijn leven geordend wordt door de Heer, zal hij in die orde ook zijn seksuele verlangens en praktijken opnemen. Zelfbeheersing maakt het mogelijk dat iemands doel wordt geopenbaard, dat Zijn goddelijke orde voor hun leven, opvoeding, werk en relaties in Hem wordt bepaald.

De kerk heeft nagelaten de geestelijke en mystieke betekenis van seks tussen man en vrouw te onderwijzen. Hoogstens zal een kerk onthouding prediken, maar zelden leert zij de diepere waarheden door de wereld en haar slavernij, die zich voordoet als vrijheid, te vergelijken met de vrijheden in Christus.

Binnen de grenzen van het huwelijk is er grote vrijheid. De vrijheid om een ander mens zo te kennen dat niemand anders op aarde hem of haar zo goed kent - geestelijk, emotioneel, intellectueel, lichamelijk - er is grote vrijheid en vervulling binnen de grenzen van het huwelijk.

Wanneer een echtgenoot zijn vrouw dient en eert zoals Christus de gemeente liefheeft, dan wordt hij de echtgenoot van de Spreuken 31-vrouw; "Zijn hart vertrouwt veilig op haar." (v11) Die veiligheid, die rust, die zekerheid, is grote vrijheid. Zoals een natie is met veilige grenzen; binnen die grenzen is vrede en veiligheid. Als de grenzen, huwelijk of natie, niet beschermd zijn, komen er destructieve elementen binnen en uiteindelijk zal dat huis falen.

Er is nog zoveel meer te delen....we sluiten volgende week af, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk

www.cwowi.org en email me op john@cwowi.org

Sex, Sexuality, and God #4 of 4
Seks, seksualiteit en God;4 van 4

Hallo allemaal,
In de conclusie van deze serie over seksuele liefde en het evangelie, moeten we ons realiseren dat als we werkelijk geloven dat Christus in ons is, is hoe we met ons lichaam omgaan en met wie we ons verbinden, een weerspiegeling van ons geloof.

Als ons leven een middel is waarmee Christus zijn koninkrijk op aarde brengt, door ons en degenen met wie we een relatie hebben in zijn goddelijke orde te brengen, dan moeten we seks en seksualiteit opnemen als deel van de boodschap van het evangelie. Niet apart. Niet weggestopt uit het zicht, zonder onderwijs voor onze kinderen totdat ze in pre-huwelijkscounceling gaan.

In huiskerk, die in de kern een uitbreiding van het gezin is, met het samenkomen van verschillende gezinnen, zien kinderen succesvolle huwelijken als een patroon van alles waar we het over hebben. Ze zien ook de worstelingen. De ruzies, hoe ze problemen oplossen. Kinderen leren hoe ze ruzie moeten maken, hoe ze moeten onderhandelen, hoe ze moeten vergeven, hoe ze de grotere persoon moeten zijn in een conflict.

Ongeacht de leeftijd van het koppel/echtpaar, van ouderen tot pasgetrouwde of jonge koppels, kinderen beseffen dat er iets is dat seks heet en dat deze koppels samenbindt, ze zijn er nieuwsgierig naar omdat ze het nog niet hebben ervaren. In die context beseffen ze als ze mama en papa en andere mama's en papa's en kinderen zien, dat seksualiteit gezond kan zijn en deel kan uitmaken van een evenwichtig huwelijksleven. De singles zien zelfbeheersing en voorbeelden om naar te leven. En dat alles is verpakt in hoe zij in Christus zijn. De gezinsdynamiek, inclusief seksualiteit, maakt deel uit van het christelijk leven.

Kortom, het evangelie en seksualiteit maken deel uit van de grotere gemeenschap. Op het basisniveau maken zaken als landbouw, huisdieren en vee, voortplanting en dood, allemaal deel uit van een gezonde context waarin we seksualiteit en het evangelie kunnen begrijpen. Ze zijn niet gescheiden, zelfs kinderen pikken deze ongrijpbare elementen van gezonde volwassen huwelijken op.

In de Romeinse heidense wereld was het voornaamste doel van de slaven en de gewone mensen om baby's te maken en de seksuele verlangens van anderen te dienen. De leer van trouw en één zijn met Christus, individueel en in het huwelijk, was bevrijdend en vond zijn aantrekkingskracht op de lagere klassen van de samenleving die gewend waren gebruikt te worden door de bevoorrechten.

Misschien wel het belangrijkste element dat de christenen onderscheidde van de Romeinse cultuur, was hoe God tegen seks aankeek. Een Romein kon gemakkelijk uitleggen dat Jezus gewoon een andere god was die zo heette, want ook zij hadden goden. Ze konden uitleggen dat deze christenen geen afgoden in hun huizen hadden, wat verwarrend was voor hen, omdat het in hun denken gewoon een andere godsdienst was.

Maar te onderwijzen dat het menselijk leven waarde had, geschapen is naar het beeld van God, met het doel één met Hem te zijn in Christus, en dat mensen daarom even trouw moeten zijn in hun huwelijk als Christus trouw aan ons is, was verbijsterend voor het Romeinse denken. Het beperken en verheffen van de seksuele verbintenis tussen man en vrouw tot een voorbeeld van een mystieke vereniging met God, in plaats van louter een middel om baby's te maken of egoïstische verlangens te vervullen, was in de Romeinse cultuur ongehoord.

Het leven had nu betekenis, een doel, de seksuele vereniging was een levendig beeld dat ieder mens in het Romeinse Rijk zou hebben begrepen, en te zeggen dat dit een beeld is van Christus en de gemeente was zo bevrijdend! Op dezelfde manier als de glas-in-lood ramen van middeleeuws Europa gemaakt werden om het evangelieverhaal te vertellen, omdat iedereen analfabeet was, schilderde de leer dat trouw in het huwelijk en seksuele vereniging met je echtgenoot een type was van Jezus en Zijn bruid, een mystieke hemelse vereniging, een levendig beeld in de Romeinse cultuur dat seks zag

als een middel om zelfzuchtige verlangens te vervullen. Zelfs aan het einde wordt het hemelse Jeruzalem beschreven als lijkend op "een bruid, die voor haar man versierd is. (Openbaring 21:2) - wat een levendig beeld voor gelovigen dat ZO anders was dan de Romeinse cultuur.

Eén Geest
Toen Paulus de Corinthiërs in 1Corinthiërs 6:16-20 vertelde om niet naar de tempelprostituees te gaan, refereerde hij aan alles waar wij het over hebben: "Weet je niet dat als je je met een prostituee verbindt, je wordt wat geschreven staat: zij twee zullen één vlees zijn? Maar wie met de Heer verbonden is, is één Geest met Hem. Vlucht voor ontucht, want u bent één met Christus, en Hij heeft u duur gekocht, dus verheerlijk God in uw lichaam..."

In onze wereld stellen mensen de vraag: Ben ik een man of ben ik een vrouw? Maar het evangelie is: Hoe moeten wij man en vrouw zijn? Het huwelijk moet complementair zijn omdat alleen mannen en vrouwen "bij elkaar passen" of elkaar aanvullen, in de goddelijke orde van de hele schepping. "Man en vrouw schiep Hij hen" is het fundament waarop ons begrip van seksualiteit in de goddelijke scheppingsorde is gebouwd. Wanneer antropologen en archeologen oude menselijke skeletten vinden, is de vorm van het bekken de manier waarop zij man of vrouw identificeren. Het bekken van de vrouw is vanaf de geboorte breder dan dat van de man, waardoor zij kan baren. De rest zijn emotionele en mentale kwesties in termen van wie zich identificeert als wie.

Volg de lijn van de gedachte...
Als iemand in evolutie gelooft, gelooft hij dat hij een toevallige daad van de natuur is. Als je dat tot de logische conclusie doortrekt, betekent het dat hun enige doel in het leven is wat ze zichzelf toekennen. Moraal en ethiek, goed en fout, is wat zij zeggen dat het is, omdat alles één groot ongeluk was. Geen doel, geen reden om te leven.

Het evangelie presenteert de waarheid - wij zijn een unieke schepping, geschapen met een doel en een liefhebbende Hemelse Vader die met Zijn Zoon een thuis voor ons heeft bereid. Wij zijn eeuwige wezens, geestelijke wezens, en we zijn al in de eeuwigheid.

Dus volg deze lijn van gedachte....
Als iemand de waarheid afwijst dat God man en vrouw geschapen heeft, en dat het huwelijk tussen man en vrouw de hoogste uitdrukking en het hoogste type is van Gods verbintenis met de mens door Jezus Christus, dan gaat men andere dingen denken.

Het homohuwelijk bijvoorbeeld wordt geaccepteerd, want als je verwerpt wat God zegt, ga je seksualiteit degraderen tot de meest basale vorm, als iets louter voor zelfbevrediging en zelfexpressie, in plaats van voortplanting en als beeld van Christus en Zijn bruid. Het betekent dat er verwarring heerst in de wereld over het doel van de menselijke seksualiteit, en wanneer dat wordt geloofd, ziet een mens zichzelf als een stuk vlees, dat door anderen wordt gebruikt en misbruik;, men voelt zich leeg en vuil van binnen en gaat op zoek naar een hogere betekenis.

Daarom moeten het evangelie en de seksualiteit samen gepresenteerd worden, het één hoort bij het andere. Dit is de context van de evangeliebrief aan de Corinthiërs, de Romeinen, de Efeziërs, de Galaten - de menselijke seksualiteit en haar juiste context worden overal genoemd. De vereniging van Christus en de gemeente wordt gezien in de seksuele vereniging van man en vrouw.

In Romeinen 1:18-32 vertelt hij over mensen die God afwijzen en die overgeleverd zijn aan verkeerde denkwijzen, zelfs seksuele perversie, omdat "zij God niet in hun kennis wilden behouden". Het omgekeerde is waar - als zij God wilden kennen, zouden zij seksualiteit en moraal begrijpen zoals Hij ze definieert, en zichzelf uitgraven uit een verkeerd denken en een verkeerde levensstijl.

Tegen de Corinthiërs en Romeinen spreekt hij over seksualiteit en afgoden- en tempelverering, waarbij hij het verschil aangeeft tussen Christus en de plaatselijke cultuur. Aan de Galaten vermeldt hij werken van het vlees, waaronder een verscheidenheid van seksuele zonden. Judas v4 vermaant om de genade van God niet te veranderen in wellust, 'losbandig leven' in seksueel opzicht, dat in die tijd allerlei seksuele activiteiten beschreef. De menselijke seksualiteit is overal in de brieven van het Nieuwe Testament terug te vinden.

Ouders zijn de belangrijkste opvoeders en voorbeelden

Hoeveel kinderen wordt niet geleerd dat hun lichaam een goede zaak is? Dat hun lichaam een tempel is waarin God woont? Dat wat wij een complementair huwelijk zouden kunnen noemen (mannen en vrouwen die van nature bij elkaar passen) fundamenteel en juist is, zoals blijkt uit de schepping en het gezond verstand. God schiep mannelijkheid en vrouwelijkheid, en zij worden één vlees.

Wanneer een samenleving de behoeften van zichzelf verheft en bevordert boven de behoeften van anderen, dan zal er seksuele verwarring ontstaan. Leven in een kerngezin leert kinderen de behoeften van anderen boven die van zichzelf te stellen. Ze zien dat vader en moeder zich opofferen en voor hen werken. Op hun beurt offeren zij zich op voor hun ouders en broers en zussen, en in de huiskerk - helpen zij te voorzien in de behoeften van vrienden waar zij mee optrekken als deel van een grotere familie en geloofsgemeenschap.

Het Griekse woord voor seksuele liefde is eros
Eros zonder terughoudendheid, wanneer gericht op zichzelf, produceert pijn, verwarring, en levens die uit elkaar vallen. Eros, wanneer begrepen in Christus, maakt stabiele gezinnen, baby's, en functioneert goed binnen een gemeenschap van geloof. Het begrip 'gerechtigheid', het Hebreeuwse woord 'tsedakah', laat zien dat, omdat wij rechtvaardig zijn met God, Zijn liefde door ons heen naar buiten stroomt, onze wereld in, waarmee wij verbonden zijn als deel van een grotere schepping.

Wanneer een man of vrouw, kind of tiener, Gods liefde toelaat om hun relaties te conditioneren en te bepalen, zal hun wereld in goddelijke orde worden gezet. En deze wereld heeft goddelijke orde nodig, nietwaar?

Ik hoop dat dit interessant was... volgende week een nieuw onderwerp, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op john@cwowi.org